

MUKADDİME-2

Nureddin Yıldız'ın "Dünya Nasıl Dönüyor" (2.) dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdülillahi Rabb'il âlemin. Vessalatu vesselamu alâ Resûlina Muhammedin ve alâ âlihi ve sahibihi ecmaîn.

Dinimizin, Ümmet'imizin, insanlığımızın gündeme geleceği dersler yapabilmek için, etrafında bulunmakla, iman etmekle müşerref olduğumuz İslam'ın hayata bakışını, Müslüman'ın kim olması gerektiğini özetleyen paragraflar açmak istiyorum kardeşlerim. Çünkü dedik ki "dünya nasıl dönüyor" u anlatmaya mukaddime ile başlayacağız. İbn-u Haldun'un meşhur bir "Mukaddime"si vardır. İnsan iki sayfa bir şey zanneder, koca bir ansiklopedi, adı "mukaddime". Şimdi bizim de bir mukaddime yapmamız gerekiyor. Mukaddimeye şunu mu koysam, bunu mu koysam derken bir "İbnu'l-Haldun Ansiklopedisi" gibi bir gündem mecburen ortaya çıkıyor.

İslam, insanlığın evrensel dinidir

Birinci noktamız; İslam, bütün âlemlerin dinidir. İnsana gelmiştir. Âlemler insanın hizmetine sunulmuştur. İnsan müslüman olur, İslam'la evrene yön verir. Dolayısıyla İslam, bütün âlemlerin projesidir. Bu paragrafla niye başlıyorum? Hayatın siyaset bölümünü İslam'ın dışına, hocaların anlamayacağı bölüme itmenin uygun olup olmayacağını konuşacağız. Önce bir hakikati bilmemiz lazım: "ziraattan anlar mı, anlaması gerekir mi Müslüman'ın" bunu konuşacağız, biz bu dünyanın sadece camilerinin dini miyiz, tarlaları kime bırakacağız, bunu bilmemiz lazım. İslam, insanlığın evrensel projesinin adıdır. Arap yöreselliği veya Kuzey-Güney ayrımı yoktur, bütün insanlık... Bütün insanlığa uyumu da fitrat dini olmasından gelmektedir. Çünkü İslam, masa başı dini değildir. İnsanı yaratan kudretin dinidir. İslam, fitrat dinidir bu demek. Yani insanın kaldırayabileceği, özümseyebileceği, uygulayabileceği dindir. Bu, bütün insanlık için geçerli bir kuraldır.

İslam kimse veya hiçbir grup tarafından bloke edilemez

İkinci noktamız; Araplar başta olmak üzere İslam hiç kimseyle daraltılamaz bir dindir. Filancaların dini değildir; insanın dinidir. İslam'a hizmet, İslam'ın üzerinde ne oluyor, ne bitiyor hesabı yapmak, İslam'ın geleceğiyle ilgili planlar, projeler yapmak da Arapların, Türklerin veya akademisyenlerin ya da siyasilerin işi değildir. İslam'la şereflenen herkesin işidir, her grubun işidir. "Filancalar İslam'ın geleceğini planlasın" diyemeyiz. İslam'a intisap eden, benim dinimdir İslam diyen herkes İslam'la ilgili endişeler de taşır, umut da yayar. Aksi takdirde başkalarının şirketinde işçi olmak gibi bir durum ortaya çıkar. Biz kimsenin şirketinde işçi değiliz; biz bu şirketin ortağıyız.

Ümmeti Muhammed İslam'ın sahibidir. En büyüğümüz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellemidir. Sonra onun yanındaki ashabıdır; şüphesiz onların büyük hisseleri var. Ama bizim de matematiksel rakamla bölünebilecek bir hissemiz var. Bir şartla; ihlâslı, Kur'an ve Sünnet'ten yola çıkıp ifrat ve tefrite kaçmadan plan yapmak gerekiyor. Mesela; bir dönem Müslümanlar -örnek olarak bunu zikrediyorum- "kızlarımızın başları kapalı olmaması durumunda okumalarının bir anlamı yok, hayata girmelerinin anlamı yok" -başlarının kapanmasına izin verilmiyor- diye büyük bir başörtüsü mücadelesi yapıldı, yaklaşık yirmi sene. Bunun için yaralananlar, dayak yiyenler, hapse girenler oldu ama bir ifrat söz konusuydu. Sanki İslam bir kesimce bir metrekare bezden ibaretmiş gibi algılandı. Sonra karşı cephe mağlup oldu. "Tamam, ne örterseniz örtün" dendi. Örtülüyle örtüsüz fark etmeyecek bir pozisyonla karşılaştık bu sefer. Bir aşırılık, ifrat söz konusuydu.

İslam, herkesin endişesi olmalıdır ama Kur'an ve Sünnet'le hareket ederek, ihlâsla çalışarak, aşırı gitmeyerek. Bu paragrafa neden ihtiyaç hissettim? Bizim burada veya başka bir Müslüman'ın başka bir yerde oturup Ümmeti Muhammed'in geleceğiyle ilgili "Dünya niye bizim başımızın üstünde yumurta tavası gibi döndürülüp duruluyor" demeye hakkımız var mı?" bunu konuşmamız gerekiyor. Neden hakkım olmasın? Bu benim dinim. Bu din sayesinde ben cennete gireceğim. Bu din bana emanet. Ben kıyamet günü bu dinimi ne ettiğimin hesabını vermeden cennete giremem. Sadece iman edip dinimden beklenti içinde olmam, olamam. İman ederim, bana cennet vereceği için bu din, bu dine hizmetle bir ömür geçiririm ama bu arada da ifrata, tefrite kaçarak başkalarını dışlayacak şekilde bir hizmet de yapamam dinime. Bu sebeple diyoruz ki İslam, kimseyle daraltılmaz bir dindir; ne Arapla, ne Türklerle, ne vakıflarla, ne tarikatlarla; İslam herkesin dinidir. **Müslümanların din için çalışırken kendi kliklerini din kabul edip gerisini dışladıkları her hareket Peygamber anlayışının dışındadır.**

Alkolik olarak, sarhoş, abuk sabuk konuşacak kadar sarhoş iken iki kişinin kollarından tutup Peygamber aleyhisselamın mescidine dayak atılmak üzere getirilmiş alkolik adamı, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem "adama niye hakaret ediyorsunuz" diye sahiplendi; Ümmet'inden biri diye. Şimdi bir Müslüman öbür Müslüman'ın sigarasını protesto edebilir, sigaraya refleks gösterebilir, bağırıp çağırabilir ama sigara içen birini İslam'ın dışında görme hakkına sahip değildir. Müslümanların küçük gruplar olmalarında hiçbir sakınca yoktur. Bu kalabalık, koca dünyada zaten halifemiz yok, mecbur küçük tarikatlarımız, cemaatlerimiz, vakıflarımız olmalıdır. Başka türlü bir araya gelip bir iş yapamayız. Bir hoca efendinin etrafında, bir fikir önderinin etrafında toplanılmalıdır ama bu İslam'ın son şekli olmamalıdır. Son şekli için oluşmuş mini bir şekil olarak kabul edilmelidir. Peygamber düzeyinde ya da Peygamber'den sonra en etkin adam değil benim başımdaki adam, Peygamber sevdalısı bir adam olmalıdır. Bu yüzden İslam, kimsenin özeli değildir, herkesin canı ciğeridir ama kimsenin özeli değildir, bu ayrımı yapmamız gerekiyor.

İnsan Mükerrerdir

Üçüncü noktamız; İslam insanı mükerrer yapmıştır yani insan saygındır. İnsanın saygınlığında din ayrımı bile yoktur. Nerede kaldı ki ırk, yöre ayrımı hiç yoktur. Müslümanlar arasında aristokratik bir kadro olamaz. Muhammed aleyhisselamın Ümmet'inde bu olamaz. Ne hocaları, ne şeyhleri, ne liderleri olabilir. Hiç kimse olamaz. Siyah Bilal, beyaz Ebubekir'le aynı safta durabilir. Öyle bir diniz biz. Kâfirin bile yüzüne tokat vurmaya yasaklayan Şeriat'ımız var bizim. "İnsan bu, yüzünde iz yapar, tokat vurmayın" diyen dinimiz var. "Verecekseniz başka ceza verin" diyen dinimiz var. Kafasını vurup öldürmeye izin veriyor, tokat vurmaya izin vermiyor. Çünkü ceza başka şey, tahkir etmek başka şeydir. Bu nokta çok önemlidir. İnsan böyle mükerrer, sadece insan olduğu için. Eğer insan bir de İslam'la şereflenirse, onun yüzüne tükürülemez hiçbir zaman; velev suç işlemiş olsun

İnsan, Emaneti kabul etmiştir

Dördüncü noktamız; İnsan bu şekilde mükerrer olduğu için -mükerrer kelimesi saygın, onurlu demek; ikram kelimesi buradan geliyor, ikramla mükerrer aynı kökten gelmiş kelimelerdir- ve imtihan için yaratıldığından Allah insana emanet almayı teklif etti. İnsan da kabul etti.

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ (Ahzâb, 72) ayetinde bunu görüyoruz. "Yerlere, göklere 'bu emaneti alın' dedi Allah da ağır geldi onlara." وَأَشْفَقْنَا مِنْهَا "Biz kaldıramayız bu şeyi" yani Allah'ın

yeryüzünde halifesi olmak, Allah'ın yeryüzünü yaratma muradını gerçekleştirecek -deyim yerindeyse- görevlisi olmak... Mükerrerlik gereği, insana yeryüzünde dininin görevlisi olma, Allah adına yaşama şerefini kabul edip etmemeyi teklif etmiş, insan genetik olarak bunu kabul etmiştir. Bu teklifi dağlar, gökler kabul edemediler ama insan **وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ** "peki ya Rabb'i, ver bana görevi" dedi.

İnsan bu görevi kabul etti. Niye kabul etti? Çünkü Allah insanı bu tarzda yarattı. Konumuz değil ama şeytan bizi irdeler. "Ben hiç öyle bir şey hatırlamıyorum. Protokolü nerede imzalatmıştı Allah bana" filan diye şeytan bir vesvese verebilir. Zengin olma hırsını hangi dükkândan almıştın sen? Genç bir kıza âşık oluyorsun, genç bir delikanlıyı seviyorsun, uğruna ananı babanı terk edip gidiyorsun. Bu duyguların eğitimini ananın karnındayken mi kursa gidip almıştın? Demek ki belli şeyler insana ta anasının karnından önce, babasının spermi olmadan önceki, önceki, önceki süreçte insanın genine konuyor. Bu hangi laboratuarda yapıldı? O laboratuvarı, inşallah seyredeceğimiz yerlere gittiğimizde göreceğiz hangi laboratuarda yapıldığını. Ama laboratuvarın atıklarının bölümünde kalanlar bunu hiçbir zaman göremeyecekler tabi. "Ğayya" diye bir bölüm olacak atıkların toplandığı. Atık çukurundakiler anlamayacaklar bunu. Allah muhafaza buyursun.

İnsan yeryüzünde Allah'ın dünyayı, kâinatı, evreni yaratmasında maksadı neyse, bu maksadı gerçekleştirmek için Allah göklerde, yerde nasıl dilediyse konuştu. Gökler kabul edemediler, korktular: "biz yapamayız bu işi ya Rabb'i" dediler. Göklerde melekler de var biliyorsunuz. Katrilyonlar mıdır, katrilyon çarpı katrilyon mudur, melek sayısını Allah bilir. Ama bütün o büyük, muhteşem yapısıyla gökler kabul edemedi bu görevi. Cılız bir insan, elli altmış sene ömrü olup olmadığı belli değil "biz yaparız bu işi ya Rabb'i" dedi.

Mus'ab, Ebubekir yaptı, Ömer yaptı. Ashabı kiram Allah'ın bu emanet teklifinin kusursuz neslidir. Dolayısıyla kıyamet günü hiçbir insan "çok ağırdı ya Rabb'i" diyemeyecek. Allah Teâlâ "Çölden gelmiş Ebu Zer yaptı, sen niye şehirde yapamadın?" diyecek. **Muhteşem bir örnek nesil var ortada. "Bilal zenciydi, köleydi yaptı. Habbab köleydi, demir ustasıydı, yaptı. Sen bilgisayar mühendisiydin, sen niye Allah'ın emanet görevini yapamadın" denecek bir atmosfer var.**

Dördüncü noktada dedik ki insan mükerrer yaratılınca Allah "bu emaneti alman gerekir" dedi. "Peki ya Rabb'i" dedi insan, aldı. **وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ** insan bu görevi kabul etti. "Ben hatırlamıyorum" diyemeyiz. Görürsün hatırlayıp hatırlamadığını ileri gidersen. Herkes hatırlar bunu. Nerde hatırlar biliyor musunuz? "Gemi batma tehlikesi yaşarken bunu nasıl hatırlıyorsunuz?" Allah buyuruyor. Ölüm kapıyı vurmaya başlayınca herkes hatırlıyor; böyle bir emanet sorumluluğu vardı. İnsan aslında hatırlıyor, hatırlamayı erteliyor, yaptığı budur insanoğlunun.

Kâinat, İnsanın Hizmetine sunulmuştur

Beşinci noktamız; Allah insana yukarda saydığımız prosedür gereği teslim etti ya emaneti, insanı bu emaneti yapacak hâle getirmek için de bütün kâinatı -dünyayı değil- insana musahhar kıldı. "Musahhar kılmak" hizmetine vermek demektir. Mü'min insan, yeryüzünde Allah'ın kâinatı yaratmasındaki eylemi gerçekleştirmek için var olan insandır. Dolayısıyla dünya bütün kıtalarıyla, okyanuslarıyla değil güneşin, ayın, gezegenlerin, uydu sistemlerinin vs. hepsinin mü'minin hizmetinde olması gerekir. Mü'min, uzaydaki bir küçük yıldız dahi takip etmediği sürece, kâinatın Allah'ın emrine, hizmetine sunulması, insanın da bu kâinatı imar edecek kapasitede olması mümkün olmaz. Bu sebeple şu beş noktadan bir sonuç çıkarıyoruz:

Mü'min insan, Mekke'yi fethederek, Arap Yarımadası'nı fethederek, Asya'ya ordular göndererek, İspanya'da Endülüs'ü kurarak Allah'ın muradını gerçekleştiremez. Bütün dünya, kuzeyinden güneye kadar Allah'ın Şeriat'ına teslim olsa henüz uzay var, cinlerin nerde yaşadığı belli değil, gezegenler arası ilişkiler söz konusu olabilir. Bu dünyada, bu evrende binlerce âlem var. **Dolayısıyla mü'min Arap Yarımadası'nı fethederek, İstanbul'u fethederek, Roma'yı fethederek mola veremez. Çünkü Allah'ın muradı bütün kâinattır.** İslam'ı en başta dedik ki camiye hapseden zulüm, Müslüman' sadece evi, işi, ahlakı, çoluk-çocuğuyla mutlu bir hayat yaşaması şeklinde anlayan, bütün insanlığı Müslüman'ın bağına sığdıramayan idrak eksiktir. Yanlıştır demeyeyim de eksiktir diyeyim. Çünkü Allah kâinatı, dünyası, güneşiyle mü'minin hizmetine sundu. Kur'an böyle diyor. "Hizmetinize verdik." diyor.

Temel Esaslarımız

Altıncı noktamız; Müslüman'ın eline Allah bir de plan ve proje verdi. Buna biz "İslam" diyoruz. İslam yeryüzünde beş şeyin canlı tutulması içindir. Yani İslam namına yapılmış bütün faaliyetler namaz kılmaktan, oruç tutmaktan, cihattan, Siret-i Nebi'den tutun da Arap Yarımadası'ndan, Afrika'dan Kıbrıs Adası'na -Efendimiz'in halası çıkmış- bütün İslam'la ilgili yapılmış, yapılması düşünülmüş, yapılamamış her ne varsa İslam yeryüzünde beş şeyin gerçekleşmesini istiyor.

Bir; Allah'ın dini tek söz sahibi olacak.

İki; cana kıyılmayacak.

Üç; insan akli yönlendirilmeyecek; Allah'ı kolay bulsun diye, akıl zarar görmeyecek.

Dört; insan nesli namusla kıyamete kadar devam edecek.

Beş; mal helal standartlarda insanlara kavuşacak.

Bu beş kelime çok önemlidir. İslam'ın beş şartı konuşuluyor, bu beş şartın teminatı da aslında bu beş şeydir. Uhud'un gerçekleşmesi de bunun içindi. Hendek de bunun içindi. Şeytanın yeryüzünde sulandırmak istediği beş temel değer de budur: din, can, akıl, namus ve mal.

Bu yüzden dikkat ediniz, din uğrunda ölen de şehittir, bakkalda hırsızlar parasını çalması diye müdafaa ederken öldürülene de ne diyor Efendimiz? "Şehit" diyor. Eşinin namusunu savunurken öldürülen de "şehittir" diyor. Alkole en ağır cezalar veriliyor. Niye? Çünkü alkol akla zarar veriyor. Allah bir din göndermiş. Bu dini insanlar ayakta tutacağı için "öldürmemeyi, insanın canlı kalmasını ilke edinin" diyor. "Bu yüzden bir kişinin yaşamasına katkıda bulunan bütün insanlığı yaşatmış gibi" diyor Kur'an. Bir cana kıyan da yedi milyar cana kıymış gibi diyeceğim ama yedi milyar şimdi var. Bütün insanlık yedi milyar değil ki. Kabil kaç milyar insanın katili olarak dirilecek, onu sadece Allah biliyor. "Bütün insanlık" diyor Allah, sizin zamanınızdaki yedi milyar demiyor. Demek ki din canı koruyor çünkü can dini yaşayacak, canı değersiz hâle getirdin mi dini yaşayacak insan kalmıyor.

Akıllılar ancak Allah'ı anlayabildikleri için yaşayan ama akli olan istiyor. Namussuz, iffetsiz bir neslin Allah'a kul olmakla şereflenmesi zor bir şey olduğu için Allah şerefli, namuslu, Âdem aleyhisselama kadar babasının soyu belli bir nesil istiyor. Bütün bunlarda, gres yağı gibi insanlığın hayatta kalabilmesi, çarklarının iyi dönebilmesi için ortalamayı sağlayacak olan da maldır. Kanunu böyledir Allah'ın. Dolayısıyla cihat yapılırken, bir yerde vakıf kurulurken, bir yerde aile oluşurken, bir

verde siyasetle dine hizmet etmek istenirken, bir yerde eğitim kurumu oluşturulurken bir hoca efendi İslam'ı tebliğ ederken bu beş şeyden hangisine hizmet ettiğine, bu beş şeyin ortalamasını nasıl bulduğuna bakmalıdır. Sadece namus üzerine yatırım yapıyor sürekli "namus namus" diyor, çalan adamlardan namuslu bir ordu kurmak istiyor; mümkün değil. Mal helal gelecek ki helalle büyümüş bedenler namus ciddiyeti taşısin, namuslu insanlar akıllarına sahip çıksın. Akıllı adamlar nesil güvencesi diye bir güvence oluşturacak, din bu zaten. Yukardan aşağı bakın: Din, insan, insanın akli, insanın namusu ve insanın malı. Aşağıdan yukarı bakın; malımız namusumuzun teminatı, namusumuz akıllarımızı teminat altına alıyor, akıllı insanlar dindar oluyorlar, dindar insanlarla Allah yeryüzünde emanetinin gerçekleşmesini böylece yaratmış oluyor. Bu Ümmet'in plan ve projesinde beş temel esas vardır. Hani bir anayasa olur ya anayasanın da temel direkleri olur. İlla bir şeye benzetsek bunu, buna benzetebiliriz.

Çalışma Takvimi ve Şeytan

İnsan, yeryüzünde Allah'ın muradının gerçekleşmesi için bir emanet, bir sorumluluk taşımayı kabul etti. Allah bu görevi verdi. İnsanlar yeryüzüne geldiler ama Allah insana "eşsiz görev aldınız, gidin kaynak bulun kendinize, proje çizin, planlama çizin ben onaylarım" demedi. Gönderdiğim çalışma takvimine uyacaksınız dedi, bu bir.

İki; "sizi sürekli karşı tezle rahatsız edeceğim" dedi. Çünkü insan virajı, rampası olmayan yolda uyur, araba devirir. Dümdüz yüz kilometre gidemez bir şoför. Gider ama başka şekilde tekerlerin üstünde değil bu sefer tekerlerin altında gider, gidebilirse. Onun için Allah bir program ve bir düşmanla insanı dünyaya gönderdi. O düşman şeytandır. Allah Teâlâ'nın dünyaya gönderirken Levh-i Mahfuz'da yazmış olduğu planı, hayat programı -biz ona Kur'an diyoruz, din diyoru- ne kadar eskiyse o eskilik kadar bir zamanda da şeytan plan proje yaptı. Bugün Ümmeti Muhammed aleyhissalatu vesselam bir milyar, bir buçuk milyar ne kadarsa artık istatistiklerini tam bilmiyoruz. Ya rakamsal olarak biliyorum ama şu bölünmüşlük, şu sapıklıklarla beraber o bir milyar nasıl dolacak, onu bir türlü dolduramıyorum ben. Bu bir milyarlık Ümmeti Muhammed bugün on bilerce değil milyonca camisi olan bir Ümmet oldu. Kâbe'si uydudan seyredilir bir Ümmet oldu. Haccına kurayla gidilebilir bir Ümmet oldu. Zekâtıyla her sene bir devlet kurulacak kadar büyük bir zengin ümmet oldu. Yani Ümmeti Muhammed bin dört yüz senedir geliyor. Esasen on bin senedir geliyor. Yuşa aleyhisselam da, Şit aleyhisselam da Ümmeti Muhammed değil ama İslam'dı. Dolayısıyla İslam, Âdem aleyhisselamdan beri geliyor. Din binlerce senedir -işte on bin seneye- Âdem aleyhisselamdan beri, on bin senedir din var. Dinin bir birikimi var.

İnsan kadar Eski bir Düşman

Şeytanın projeleri de en az on bin seneliktir. Biz ona Yahudi, Siyonizm diye isim koymaya çalışıyoruz, aldaniyoruz. İki sene içinde bir sistem bütün gençlerin arasında takılıp kalıyor. Sigara yüz senede insanlığın ekmeğinden daha hızlı yayıldı. Bir futbol çıkıyor, insanlar hayatlarından daha fazla değer veriyorlar ona. Bu kadar nasıl seviliyor, nasıl? İnsan kucağında büyüdüğü annesini unutuyor. Filanca şeyi, öldürsen, hapse atsan da unutmuyor. Bir uyuşturucu hastalığı çıkıyor. Ya bir senede değil devlet seksen senede matematik öğretmedi kimseye, sekiz günde bütün şehri istila ediyor. "Birden çıktı" diyoruz, yanığı burada başlıyor. Şeytan filanca uyuşturucu için kim bilir kaç bin yıl önce plan proje yapmıştı. Laboratuvarları hazır değildi, o laboratuvarlar için eleman yetiştirdi.

Şimdi ülkeler, geri kalmış ülkeler Avrupa'ya, Amerika'ya gelecek kuşakların eğitimi için eleman gönderiyorlar da şeytan bu işleri yapmadı mı zannediyoruz asırlardan beri? Ebu Cehil değildi Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem karşısına dikilen; şeytandı. Ebu Cehil'i kullanıyordu. Şeytan kendisi sahneye çıkmıyor, Allah'tan aldığı kudretle her şeyi kumanda merkezinden idare ediyor.

Yahudiye değil, Şeytana Bak!

Yahudiler yüz yılların projesini yapıyormuş. Yapma Allah aşkına ya! “Bir araya gelemeyecekler” diye Kur'an ayeti var. Yahudi kimdir, proje yapacakmış, ne ürkütüp duruyorsunuz bizi! Yahudileri taşeron olarak kullanır şeytan, Yahudi'yi kullanmaz, başkasını kullanır. Yahudiler vatansız, milletsiz, çulsuz adamlar, kimsenin selam vermediği tipler olunca şeytan onları işsizlik pazarından aldı, hazır labirent olarak kullandı, bu kadar basit. Proje, şeytanın projesidir, karşı proje. Allah Teâlâ bize “sizinle beraber şeytanı da gönderiyorum, dikkat edin” diyor Kur'an-ı Kerim'de: **بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ** (Bakara, 36) “Gidin cennetten ve şeytanla birbirinize düşman olarak orada yaşayın” Allah buyuruyor.

Bugün ortaya çıkmış bir fesat söz konusu değil, bugün şeytan yeni bir proje geliştirdi. Daha doğrusu eski projelerini becerdi mesela. Ümmeti Muhammed bu hileleri çözdüler. “bu adam bizi böyle kandırıyor” dediler. Buna da kanmayalım. Hani trafik polisleri belli yerlere radar koyuyorlar ya. Bir zaman sonra da sürücüler anlıyorlar, “bu düzlükte hep radar koyuyorlar” diyorlar, orada frene basıyorlar. Polisler bakıyor, buradan hep ceza kesiyorduk artık kimse gelmiyor. Tek tük böyle oraya ilk kullananlar geliyor. Ne yapıyorlar? Başka bir düzliğe geçiyorlar, şoför orada yakalanıyor bu sefer. Şeytanın da hileleri oynana oynana oyunları çözüyor mü'minler. Şeytan bu sefer başka bir sistem getiriyor yani “aman, aman sigarayla uğraşmayın” derken sigaradan beterini getiriyor. O da çünkü Allah'ın kulları için dilediği iyiliğin tam tekabül edecek karşısında, bir şer istiyor ve o şerri üretme, kullanıma aktif hâle getirmede de gücünü Allah'tan alıyor. Çünkü Allah, “sizi gönderiyorum, korumam altındasınız” dememişti. “Gönderiyorum, ihlâsla kapımda durursanız size yardım ederim yoksa şeytan dört gözle bekliyor” diye Kur'an'da ondan fazla ayet var. Hiç kimse kıyamet günü Rabb'inin huzurunda “çok fenaydı şeytanın planları” diyemeyecektir. Tam aksine Rabb'imiz “ey âdemoğlu ben size, bu iblise dikkat edin dememiş miydim” maazallah **أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ** (Yasin, 60) ben size diyecek. İnsan mükerrem oldu, mükerremliği emanet adamı olmasını gerektirdi, emanetinin sonucu Allah bütün kâinatı hizmetine verdi. İnsana “kullan” dedi. Onun için hiç kimse kalkıp “uzaya gitmek caiz mi” diye bir soru soramaz. Kâinat senin kardeşim! Kul olarak kendini hissettiğin her yerde bul. Kendini ilahlaştırdığın zaman otur oturduğun yerde, batıyorsun çünkü. Sen uzaya değil o zaman tarlaya bile çıkma. Sen hiçbir yere çıkma ama Rabb'inin mülkünde, Rabb'inin kulu olarak gez dolaş **فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ** (Tevbe, 2) “dolaşın hadi bakalım”

Bunun gereği olarak, beş temel öge üzerinde Allah dinin özünü kurdu ve genel ilke olarak da “Kâinata seni görevli seçtim, imtihan için gönderiyorum, tek değilsin senin negatifini de gönderiyorum.” dedi. Mü'min pozitif insandır, pozitifdir. İyi şeylerin var olması için mü'min vardır. Ama negatifiyle var olacağı için bu, Allah Teâlâ negatif güç olarak da şeytanı yarattı ve insanın karşısında bulundu. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz bu şartlarda Medine'de Müslüman bir toplum kurdu.

Medine İslam Toplumu

Sekizinci noktamız; Bu Medine'deki toplum şu saydığımız yedi maddenin sonucu olarak Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in Medine'de kurduğu İslam Toplumu ya da Âdem aleyhisselamdan beri yapılan o büyük süreçli çalışmaların sonucu olarak ortaya çıkan Medine İslam Devleti, Muhammed aleyhisselam Ümmeti, Medine'deki o Ümmet kimdi?

Bir; Allah'ın dinini yeryüzünde yaşama sistemi kurmak için kuruldu.

İki; Allah bu Ümmet'e sorumluluk verdi. Hem bireysel sorumluluk verdi. "Kendinden sorumlusun, eşinden sorumlusun." dedi. **Hem de toplumsal sorumluluk verdi.** Dolayısıyla hanımının namusunu düşünmeyen de sorumluluk dışında kalacak, yani hain olacaktır. Ümmet'in namusunu düşünmeyen de Ümmet'in haini olacak. Çünkü Allah yeryüzünde emanet görevini uygulayacak pratik bir toplum olarak Medine'de bu toplumu kurdu. Medine uzantısı olan yani "Medine'deki İslam Devleti'nin, Musab bin Umeyr'in elleriyle kurulan devletin başlısınız biz" diyen herkes için geçerli kural budur. **Sorumlusun! Bu sorumluluk bireysel olarak da var insanlık olarak toplu bir sorumluluk da var.**

Üç; İnsan olarak eksik olmaktan kaynaklanan yapıdan dolayı yardımlaşma eksenli bir toplum oldu. Buradaki yardımlaşma, fakire sadaka verme anlamında bir yardımlaşma değil. İnsan olarak birbirlerinin eksiklerini tamamlayıp bir bütün oluşturma yardımlaşmasıdır. Cihadı yapamayan kadının yerine erkeklerin cihadı üstlenmesi, erkeklerin yapamadığı aile içi sorumluluğu erkekler adına üstlenmede kadının yardımlaşması. Fakir olup kendini ibadete verenlerin yerine sadaka vererek onların boşluğunu doldurma, mü'minlerin sadakasından istifade ettiği için onların aktif görevlerinde rol alıp, görev alıp yardımlaşma tarzında kimliğini ortaya koyan fakir Müslüman. Sadece sadaka yardımlaşması değil insanlıktan kaynaklanan arızalar var. Kemal Allah'a mahsus, Allah bütün, tam, insanlar hep eksik, arızalı ama Ümmet oldun mu kenetleniyorsun, bir bütün olarak sende eksiklik kalmıyor. Ümmeti Muhammed Medine'de bunu gerçekleştirdi. Böyle olan Ümmet kıyamete kadar Ümmeti Muhammed'dir. Bunun seviyesini düşüren Ümmet ise Ümmeti Muhammed'in taklididir. Orijinal olmak için uğraşırsa kurtulur ayrı bir konu.

Dört; Medine'de kurulan devlet, İslam'ı yüceltirken insanlık üzerinden yüceltti. İdeal olarak melekler alınmadı, insanlık eksen alındı. Çünkü melekler ideal örnek, kulluk örneği alınsalar bir hayal üzerinden Müslümanlık yaşanmış olurdu. Bunun için de Peygamber aleyhisselam melekler arasından gelmedi, bir kadının yetim çocuğu olarak doğdu. İslam insanlık dinidir, insanlık üzerinden proje kurar. Bu sebeple de en başta dedik ki Allah insanı mükerrem yaptı. Bir hadis olarak zikrediyorum sıhhat derecesini çok konuşmadan: Bir cenaze geçiyor Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in bulunduğu yerden, O da cenaze geçerken ayağa kalkıyor. Cenaze gidince ashabi kiram diyorlar ki: "Ya Resûlullah! Bu ayağa kalktığınız cenaze bir Yahudi'nin cenazesiydi." Yani kalkmanız gerekmezdi bunlar zaten mel'un adamlar. Buyuruyor ki **أَوَلَيْسَتْ نَفْسًا؟** : "Bir can, insan, değil miydi?" buyurmuş. İnsan değil miydi? Hümanizm lanetlidir; insanın kendisini yani insan nevini ilahlaştırması. Bu putçuluktur, bunu kabul etmeyiz. Ama insanı kedilerle eşit tutanı da lanetleriz. Velez ki kâfir olsun, insan mükerremdir. **Medine toplumunun karakteri budur. Yaşatmak için, hatta kâfiri yaşatmak için bile uğraşırız. Ama İslam'ı kaldırmak isteyen kâfirin kendisi ortadan kalkar.** Aksi takdirde yaşatıcı güç ortadan kaldırılmak istenmiş olur.

Beş; Allah, Medine'de Peygamber'inin eliyle kurdurduğu devleti, imtihan için yaratmış olduğu insanlara kurdurdu. Dolayısıyla Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz hicret ederek devletini kurdu, vefat ettiği saatten yirmi dakika önce belki de on yedi yaşında bir çocuğu ordu

komutanı tayin etmişti, onunla meşgul oluyordu. Bakınız, İslam'ın devleti Medine'de kuruldu. Müslüman toplumun ilk şablonu kuruldu. Hicret yani terk-i diyar edilerek dört yüz elli kilometrelik uzak bir yerden gelinerek Medine'de yani bir eziyet, bir zorluk, bir çetin ortamda devlet kuruldu. Bu aralarda neler olduğunu geçelim; vefat ederken Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, Medine'nin bir kilometre dışında ordusu kışlada bekliyordu. Hicretle, ordusunun yola çıkması arasında muhteşem bir cihad hareketi vardı. Dolayısıyla Medine toplumu bireysel ve toplumsal bazda cihad toplumuymdu. Bireysel bazda cihad toplumuymdu, Bedir'den dönerken "şimdi büyük cihada dönüyoruz" dedi. "Ne o ya Resûlullah büyük cihad?" "Nefislerimiz bizi bekliyor." dedi. Nefis cihadı var, yani bireysel cihad var. Aile içinde cihad var; nefis, ailede zulüm etmeyeceksin. Mü'min kardeşler, arasında cihad var; kardeşlik hukukunu koruyacaksın. Her an Medine saldırı altında, tehdit altında; dış güçlere karşı cihad edeceksin.

Medine şablonsa yani bizim örneğimiz Medine ise bunu sadece namazda mı alacağız? Sadece oruç iftarında mı Medine hurması ile iftar edeceğiz? Ümmeti Muhammed'in kıyamete kadar şablonu Medine'dir. Bu Medine'de de buyurun hicretle başladı, Medine Devleti'nde orduya talimat vererek hayatını bitirdi. Medine'de Müslüman toplumu irdeliyoruz. Çünkü biz burada dünya dönüyor, bu dünya nereye dönüyor derken orijinali neydi de bozukluk nedir, nereyi tamir edeceğimizi anlamak için orijinalini yakalamaya çalışıyoruz.

Medine'de Ümmet

Ümmet iki boyutludur:

1. Peygamber aleyhisselamın peygamber olarak kendisini davet ettiği insan nesli, Peygamber'in Ümmet'idir. Ebu Cehil de o ümmettendir. Buna akide kitaplarımızda davet ümmeti denir.
2. Peygamber aleyhisselam Efendimiz'i peygamber kabul edip "muhammedun resullullah" diyenlerden oluşan Muhammed Ümmeti vardır. Bu gruba da icabet ümmeti denir.

Davet ümmeti yani Allahu Teâlâ Muhammed aleyhisselamı peygamber olarak gönderdi, beş yüz yetmiş birden son rakam ne zamansa –iki bin seksen diyelim- iki bin seksene kadar yaratılacak her insanın peygamberi Muhammed aleyhisselamdır. Kabul edenler Ümmet'inden olmuşlardır. Ama Peygamber aleyhisselamın ümmetlikteki çalışma alanı bütün insanlıktır. Medine perspektifinden böyle bakılır.

Peki, bunu niye gündeme getirdik? Biz günün birinde "hacda toplananlar ve ezan okununca namaz kılanlar, içki içmeyenler" diye bir ayırım yapamayız. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in çalışma alanı yaratılmış her insandır. Tek bir kişi "lailaheillallah muhammedun resûlullah" dememişse bu Ümmet'in uykusu haram hâlâ demek ki. Mola veremez bu Ümmet. Durum nasıl deyince "Elhamdülillah, Elhamdülillah! Dergimiz baskı yetiştiremiyor, şükürler olsun bizim cemaatin dergisi yüz bin basıyor, yetişmiyor." Maşallah, maşallah! Zannedersin ki yeryüzünde namaz kılmayan kalmadı. Ashabı kiram niye Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in kabrinin başında o sevgi, o hasretle "madem öldü, buraya gömüldü, ben de acımdan ölünceye kadar bu kabrin başından ayrılmayayım" demediler? Böyle diyen bir sahabe oldu mu? Neden? Çünkü orada ölse belki de cennete giremeyecekti. Çünkü hâlâ yeryüzünde "muhammedun resûlullah" demeyen kitleler var. Ümmeti Muhammed davet ümmeti açısından bütün insanlık demektir. İnsanlıkta bir kişi alkol kullanıyorsa sen evinde oturamayacaksın demektir.

Elbette فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ (Tegabun, 16) Herkes kudreti kadar, gücünün yettiği kadar Allah'tan korkacak. Elbette, Allahu Teâlâ kaldıramayacağımız yükü yüklemes. Ama Ümmet planlama, proje yaparken sen "Biz yirmi kişilik bir salonumuz var, yirmi kişi de dolduruyoruz, hatta yirmi üç kişi olduğumuz için üç kişiye yer bulamadık, elhamdulillah işler çok iyi" diyemezsin! Çünkü milyarları insanlığın hâlâ "muhammedun resûlullah" diyemedi. Ve sen Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bulunduğun yerdeki temsilcisisin. Kıyamet günü sen mesulsün bulunduğun noktadan. Onun için Ümmeti Muhammed kimdir dendiğinde ikiye ayırıyoruz:

"Muhammedun resûlullah" demişler ve kurtulmuşlar, inşallah, onlar da rutüşlerle düzelecek işler. "Muhammedun resûlullah" deme şerefine ermemiş kitleler var. Hâlâ Efendimiz sağ olsaydı "Medine'de devletimiz var, hacca gelenlerle görüşürüm" diye oturacak mıydı yoksa son insana kadar çırpınacak mıydı? Eğer "Peygamber Efendimiz otururdu, daha yaşlı olduğu için de karışmazdı bu işlere" diyebiliyorsak, biz de otururduk Ümmet olarak. Ne oturması ya, son nefesinde ordu gönderiyordu. **Ordu göndermiş bir Peygamber olarak ruhunu teslim etmiş bir Peygamber'in milyarlarca "muhammedun resûlullah" demeyen insanların bulunduğu bir dünyada oturan ümmeti olamaz.**

Emeklilik Yok Bu Ümmet'te

Kendi çocuklarını evlendirip -hepsi de örtülü kadınlarla evlendirip- mürüvvetini görmüş, gelinleriyle kahve içen hacı dedesi olmaz bu Ümmet'in, olmaz! Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem altmış üç yaşında, ayağa kalkıp "nerede Müslümanlar" diye bakamayacak durumda, iki kişinin omzunda ancak Ali ve Üsâme radiyallahu anhumanın böyle omuzlarına yaslanmış olarak; Aişe Annemiz diyor ki: "Ayaklarını kaldıramıyor, sürtünüyordu ayakları yerde." diyor. Son gününe ait rapor budur. Ayağını kaldıramıyor Ali ve Üsâme onu götürüyorlar, O da sürünüyor yani çökmüş vaziyette iken: "Üsâme nerede" diye soruyordu, ordu gönderiyor. Böyle bir Peygamber'in Ümmet'i; elhamdulillah hafız gelinleri var. Damatları da Allah nazardan korusun işleri güçleri yerinde, elhamdulillah diplomalı çocuklar, elhamdulillah şükürler olsun daha iyisi ne olacak, Allah bu günleri aratmasın. Milyonlarca kâfirin bulunduğu bu dünyada neyi aratacak Allah sana başka zaten!

Ümmet Mantiği

Ümmet kafalı olmak veya olmamak diye bir derdimiz var bizim. Bir tarikat meclisinde oturuyordum. Çok tatlı bir hatıra değil. Hoca efendi dua etmeye başladı. Tarikatın şeyhi, ben de elini öpüp oturmuş dinlemiştim. Duasına "âmin" dedim. O arada duasında dedi ki: اللَّهُمَّ اكْثِرْ إِخْوَانَنَا فِي الطَّرِيقَةِ dedi. Ben o cümleye "âmin" demedim. Öbür cümlelerine de yine "âmin" dedim. Dua bittikten sonra meğer beni izliyormuş gözleriyle ya da kalp gözüyle gördü bilmiyorum. Dedi ki: "Hafız Efendi! Bir bölüme 'âmin' demedin, senin baban da Nakşî." Dedi. "Evet" dedim. "Âmin demedin değil mi, iftira etmiyorum" dedi "ama biz Allah diyen bir grubuz." dedi. "Allah'ım اكْثِرْ إِخْوَانَنَا فِي الطَّرِيقَةِ"; tarikattaki mü'min kardeşlerimizi arttır, demek. Duanın Türkçesi budur. Dedim ki "Hocaefendi, ne demek istiyorsun?" "Yani, sen tarikat düşmanı mısın, demek istiyorum" dedi. "Münafık olabilir miyim" dedim. "Estağfirullah" dedi. "Burada niye duruyorum o zaman? Senin düşmanın olsam buraya gelir miyim" dedim. "Her duana da "âmin" dedim. Ama ben, Ümmet'imini çoğalmasını istiyorum" dedim. "E" dedi. "Biz çoğalınca Ümmet çoğalmış olmuyor mu?" dedi. "Ümmetü'l-Muhammediyyetü'n-Nakşiyeti mi bu?" dedim. "Biz Nakşî Muhammed Ümmeti miyiz? Ne demek bu" dedim ya. "Senin tarikatının hak olmasına bir diyeceğim yok. Gerçekten Allah arttırsın isterim. Çünkü sen çoğaldıkça

“lailaheillallah” diyenler artacak. Ama küçük pencereden bakıyorsunuz” dedim. “Ben ise Arş’tan bakan gibi bakmak istiyorum. Kâinatın tamamı iman etsin istiyorum.” “Anlaşamayacağız, tartışmayalım” dedi. “Çok iyi olur” dedim. Tartışmadık. Sonra çay içtik. Giderken dedi ki: “Helallik istemeyecek misin?” Dedim: “Hocam, istemeyeceğimi adınız gibi bilin. Ben Ümmeti Muhammed’im çoğalsın isterim” dedim. Eğildi, kulağıma dedi ki: “aslında doğru söylüyorsun ama orada kabalık yaptın” dedi. Böyle anlaştık.

“Ümmet” diye bir derdimiz olacak. Gelinleri hanımefendilermiş. Damatları da işleri güçleri yerinde valla, hiç kayınpederinden yardım da istemiyorlar. Ne güzel hayat, elhamdülillah! Her hafta da bir yer çöküyor Ümmeti Muhammed’den. Sıra neredeyse Kâbe’ye geldi. Ümmet derdimiz olmadıkça Allah’a samimiyetimizi ispat edemeyiz kardeşler. Ama bu, tarikatın, vakfın, cemaatin, grubun batıl olduğu anlamına gelmiyor. Bulunması gereken bir zemin, zeminden değerli olmamalı, demek istiyoruz. İslam’dan değerli olmasın, Ümmeti Muhammed’den değerli bir grup olamaz. Çünkü kıyamet günü biz, Resûlullah’ın Ümmet’i diye dirileceğiz. “Filancanın adamları” diye dirilmek yok. “Muhammed’in adamları veya Muhammed’in düşmanları” diye maazallah dirilmek var.

Üç Esas

Ümmeti Muhammed, Medine’de üç şey üzerine oturdu. Yani Medine’de Ümmeti Muhammed’in üç sacayağı vardı. Kıyamete kadar da Ümmeti Muhammed’in orijinalinin devamı ancak bu şekilde mümkündür.

Birincisi; Ümmeti Muhammed’in iman eden halkı vardı.

İkincisi; İman edenlerin hür yaşayacağı, kendilerine ait toprakları vardı.

Üçüncüsü; İman edenlerin yaşam tarzlarını belirleyen sistemleri vardı; Kur’an’dı o sistem.

Ümmeti Muhammed Medine’de iman eden mü’minler yani insan kitlesi, insan kitlesinin tapusu elinde bulunan arazisi, toprağı ve bu insanların yönetimleri için hammadde oluşturacak, yasama kaynağı oluşturacak, nizam, sistem oluşturacak kaynağı olan Kur’an’dan oluşuyordu. Bu üç şeyi kaybettiğin zaman veya bu üç şeyden birini kaybettiğin zaman Ümmet kaybolur ya da Ümmet total olur. Toprağın sahibi, mü’minler, Kur’an adına mü’minler değilse topraksız bir Ümmet, Medine arayışındaki Mekke toplumu olur. Çünkü Mekke’de de mü’minler vardı, Kur’an iniyordu ama toprak müşriklerin elindeydi. Tapu onlarındı. İslam, mü’minlerin kiracı olduğu bir toprakta ayakta duramıyor. Mü’min kiracı olmayacak. İslam bir yerde kiracı olarak durmayacak. Bunun için toprağın tapusunu alır, fetheder, kâfirlere de “siz de burada yaşayabilirsiniz” diye izin verir. İslam’ın mantığı budur. Bu oluşmadığı zaman, İslam toprağı kendi tapusu olarak oluşmadığı zaman ortaya başka bir sorun çıkıyor.

Nedir o çıkan sorun? Kiralık kaldığın yerde bu sefer ev sahibi “şunu yapma, buraya çivi çakma” diyor. “Badana yaptırma” diyor. “Dış duvarın rengine karışma” diyor. “Ben onu yaparım” “Musluğu bozdun, bunu değiştir” diyor. Bu ne demek biliyor musunuz? Türkçeleştireyim. “Sen ezanını oku, serbestsin, Müslüman’sın. Yandaki meyhaneye karışma” diyor. Faiz haramdır, “camide de caminin altındaki bankaya da karışma, o iş başka bu iş başka” diyor. “E şimdi, tapu senin olsa “bu dükkânı buraya nasıl getiriyorsun” diyeceksin. “Vermiyorum kiraya, çek git” diyemiyorsun. Niye diyemiyorsun? Senin tapun yok. Onun için Ümmeti Muhammed, iman edip “muhammedun resûlullah” diyenler, onların elinde tapusu bulunan, arazileri olanlar ve ellerinde Kur’an gibi sistem

Kitabı bulunanlardan oluşur. Ümmeti Muhammed, budur; Medine buydu. Bu kaybolduğu zaman; bir tanesi, iki tanesi veya tamamı, zaten Ümmet yok demektir. Kaybolan biriye Ümmeti Muhammed toplanıp o açığı kapatmak zorundadır. Eğer kaybolan şey ikisiyse ikisini kaldıracaklar. Şu anda ne kadarının zedelendiğini, kaybolduğunu ne kadarının da ayakta kaldığını, devam ettiğini önümüzdeki bölümlerde göreğiz inşallah.

Ve sallallahu ve selleme alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihi ve sahbihi ecmaîn.

Velhamdülillahi Rabb'il âlemin.